

Tekstil İşçisinin Sesi

Tekstil işçileri mücadeleye örgütlenmeye!

Merhaba tekstil işçisi arkadaş,
Merdiven altı atölyelerden fabrikalara, biz tekstil çalışanlarının dertleri ortak. Hepimizin hakları çalınıyor. Yasal olarak 8 saat çalışmamız gerekirken zorunlu olarak mesaiye bırakılıp 11 saat çalıştırılıyor. Bu çalışmanın karşılığında da ne ailemizin yüzünü görebiliyoruz ne de doğru düzgün fazla mesai ücreti alabiliyoruz. Hatta bazen hiç fazla mesai ücreti alamıyoruz! Maaşlar zaten hep kuş kadar. Yetmiyor, sigortalarımız bazen hiç yatmıyor bazen de asgari ücretten gösteriliyor. Bu durum da emekli olduktan sonra da çalışmaya devam etmemiz anlamına geliyor. Hafta sonu tam rahatladım derken bu sefer de hafta sonu mesaiyi karşımıza çıkıyor ve "iş bitmeden çıkamazsınız" diyor. Bu kadar zulüm sonrası maddi olarak refaha çıkmayı beklerken,

kredi borcu, kredi kartı borcu, vergi borçları, ev kirası, yol parası, pazar parası derken yine elde avuçta bir şey kalmıyor. Hatta tüm bu masraflara bir de zam eklenince çevremize de borçlanıyoruz. Anlayacağınız sadece tok karnına çalışıyoruz! Ancak tüm bunlar olurken patronlar sürekli "biz bir aileyiz" , "biz aynı memleketin insanıyız" , "bende olsa size

zam yapmaz mıyım" edebiyatıyla servetlerine servet katıyor!

Tekstil işçisi arkadaşlar, Gelin patronların bizim olan haklarımızı alıp çuvala para kazanmalarına "dur" diyelim. Tekstil işçileri olarak örgütlenip hakkımızı arayalım Bizim olan hakkımızı hiç kimseye yedirmeyelim!

TALEPLERİMİZ

- **Düşük ücretlere, güvencesiz, sigortasız çalışmak istemiyoruz!**
  - **Sigortalı, güvenceli çalışmak hakkımız!**
- **Sigortalar asgariden değil ücretlerimiz üzerinden yatırılmalı!**
  - **Uzun çalışma saatlerine, karşılıksız fazla mesaiye hayır!**
- **Patronun istediği zaman değil, bizim istediğimiz zaman yıllık izin!**
- **Çalışma saatleri kısaltılmalı! Paydos saatini bilmek, fazla mesai ücretimizi almak istiyoruz!**
  - **Merdiven altında değil gün ışığında çalışmak istiyoruz!**
    - **Ücretsiz izin dayatmasına son!**
    - **Sendika hakkı, engellenemez!**

Fabrikalarda mücadele edelim patronlara pabuç bırakmayalım

On yılı geçkin zamandır İstanbul Bayrampaşa'nın tanınmış bir tekstil firmasında dokumacı olarak çalışıyorum. Bunca zaman çalıştığımı bilen herkes, koşullarımın iyi olduğunu sanıyorlar ancak yanılıyorlar. Öncelikle maaşımızın yetersizliği sebebiyle fazla mesai yapıyorum. Malum, borçlar maaşın azlığını geçerli bir sebep olarak kabul etmiyor. Ancak fazla mesai yapınca da ailemin yüzünü göremi-

yorum. Bazen diğer sebepler bir yana sadece bu sebepten bile işten ayrılmak istiyorum ama sanki başka bir işte koşullar farklı mı? Mesela başka bir iş yerinde fazla mesai yapmadan maaş yeterli oluyor mu? Sipariş yetiyecek diye baskı yapılmıyor mu başka bir iş yerinde? Veya maaş üzerinden sigorta mı yatırılıyor? Yahut mola süresi var mı? Kendine gelince bol keseden harcayan ama işçiye gelince batıyoruz

edebiyatı yapmıyor mu başka bir iş yerindeki patronlar? Ya da yine başka bir iş yerinde patron, koşullar bunlar işine gelmiyorsa çalışmazsın demiyor mu? Bu soruların hepsinin cevabı: hayır! O halde yapmamız gereken tek şey var: ortak çıkarlarımız için bulunduğumuz atölyelerde, fabrikalarda birlikte mücadele edip, patronların tehditlerine pabuç bırakmamak!

Bayrampaşa'dan bir işçi

*Her şeyin fiyatı artıyordu ancak
Et, süt, bez, tuz ve de yakacak
Ve kitap ve defter ve kalem ve açacak
Artmayan tek şey aylığıydı Kasım'ın
Artmayan tek şey aylığıydı ancak**

*Cem Karaca'nın şarkısından bir kesit.

Örgütlenirsek güçlüyüz

Biz tekstil işçilerinin derdi çok. Yasal çalışma süremiz 8 saat olmasına rağmen en az 10 saat çalışıyor ama fazla mesai ücretini rüyamızda görüyoruz. Sigortalı çalışınca kendimizi şanslı hissediyoruz ancak sigorta primlerimiz asgari ücret üzerinden yatırılıyor. Aynı bantta aynı tezgâhta çalıştığımız arkadaşımızla aynı işi yapıyoruz ancak aynı ücreti alamıyoruz. Kendi istediğimiz zamanda değil patronun istediği zamanda yıllık izne gönderiliyor. Tüm bu

yaptığımız fedakârlıkların karşısında kaç yıl çalışırsak çalışalım her şekilde patronun iki dudağının arasında bakıyoruz. Maaşlarımızın zaman geçtikçe artması bir yana zaman geçtikçe maaşlarımız eriyor ve maaşlarımız hariç her şey zamlanıyor. Patronundan zam isteyince “şirketin durumu olsa vermez miyim hiç” deniyor. Ama şirketin durumu olmasına rağmen(!) patron servetini katlıyor. Tüm bunlar yetmezmiş gibi şimdi de savaştan kaçan Suriyelileri

ucuz işgücü olarak çalıştırıp bizi birbirimize kırdırıyor.

Kardeşler, Biz tekstil işçilerinin derdi çok ancak çözüm tek! Örgütlenmek! Unutmayalım ki patronlar, aynı tezgâhta çalışan işçileri bugün savaş, yarın başka bir bahaneyle bölüp servetlerine servet katıyorlar örgütlenmezsek, yarın daha da kötü şartlarda çalışmak zorunda kalacağız. O halde gelin el ele verelim mücadeleye edelim! Örgütlenelim!

Örgütlenip hakkımızı arayalım!

Merhaba tekstil işçisi arkadaşlar,

Türkiye'nin ilk ihracat firmaları içinde yer alan Çift Geyik Karaca'da tekstil işçisiyim. Burada işçiler tanıdık vasıtasıyla işe alınır. O sebeple herhangi birimizde kendilerine göre bir sıkıntı görürlerse, sıkıntı gösteren kişiyi ile birlikte onu işe aldırılmış olan işten çıkarılır. Patronlar tarafından kurulan bu düzenden dolayı da burada çok fazla ispiyon ve torpil mevcut. Ancak buna rağmen geçmiş dönemde burada bir sendikalaşma deneyimi yaşandı. Yaşanan bu süreç sonrasında patron sendikalaşan işçileri işten çıkardı. İşçiler de direnişe geçip, Karaca'yı mahkemeye verdi ve mahkeme tüm işçilerin işe iadesine karar verdi. Bu süreçten sonra bırakın Karaca'yı tüm civar fabrikaların iş koşullarında kısmi iyileştirmeler yapıldı. Birçok cemaatle ve cemaatle ilişkisi olan holdinglerle ilişkiler içinde olan firmanın şu anki kârı on milyonlarca. Ve bu geliri de 3,5 milyondan fazla triko üretimine borçlu. Yani biz üretenlere! Bize gelince üç kuruş maaşı çok gören ve sürekli fazla mesai yazan Karaca'nın sahip-

leri olan Güneş ailesi, gazetelerden ve televizyonlardan takip ettiğimize göre ultra lüks bir hayat yaşıyor. Bu lükse kendilerini öyle bir kaptırmış olacaklar ki, Mart ayında biz işçileri unutup(!) İstanbul'dan Adapazarı'na fabrikayı taşımak istediklerine dair gazetelere röportaj vermişler! Ancak biz işçilerin tep-

kisinden korkan yönetim, açıklama yapıp "fabrikayı taşımayacaklarını" söylemek zorunda kaldı. Sendika örneğinde de olduğu gibi buradan da gücümüzün birliğimizden geldiği ortaya çıktı. Artık Karaca için daha umutluyum!

Çift Geyik Karaca'dan bir işçi

**Bize yazın,
birbirimizden haberdar olalım!**

Haberlerinizi, şikayetlerinizi ve önerilerinizi
bizimle paylaşın; yayınlatalım

Telefon: 0545 8921989
tekstiliscisininnesi@gmail.com
facebook.com/tekstiliscileri